

עת"א 7229/01/15 - מהאר זיאדנה נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

03 מרץ 2015

עת"א 7229-01-15 זיאדנה(אסיר) נ'

וועדת השחרורים ואח'

לפני:

כב' השופט אברהם טל, נשיא - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט צבי דותן

מהאר זיאדנה

העותר

נגד

המשיבים

1. וועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד מירי כהן

ב"כ המשיב 2 עו"ד יניב בן הרוש

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 5.5 שנות מאסר בגין עבירות מין והשמדת ראיות והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "**הוועדה**") מיום 4.12.14 שלא לקיים דיון חוזר בבקשתו לשחרור על תנאי למרות שלטענתו היה מוצדק לקיים דיון כזה.

ב"כ העותר מעלה טענה מקדמית באשר לפגם שנפל בהליך שהתקיים בוועדה בכך שהוועדה לא הסתפקה בעיון בבקשה אלא הפנתה את הבקשה לנציג היועמ"ש וזה הגיב עליה, תגובה שאומצה כלשונה על ידי הוועדה בהחלטתה נושא העתירה.

ב"כ המשיב מודה, כי בדרך כלל בקשות לדיון חוזר נידונות ללא נוכחות הצדדים אך אין בכך פסול שהוועדה הפנתה את הבקשה לב"כ היועמ"ש, במיוחד כאשר עותק מתגובת היועמ"ש הופנה לעו"ד לינדר, ב"כ העותר דאז, והיא לא הגיבה

או לא ביקשה להגיב לתגובת היועמ"ש.

כמקובל בקשות לפי סעיף 19 לקיים דיון חוזר בהחלטה של וועדה שלא לשחרר עותר על תנאי ניתנות בהעדר הצדדים. עם זאת, סעיף 16(א) לחוק קובע כי דיון בוועדה למעט דיון בבקשת אסיר לקיים דיון בעניינו חוזר ולמעט דיון לפי פרק ה', יתקיים בנוכחות האסיר ובא כוחו אם הוא מיוצג וכן בנוכחות ב"כ היועמ"ש. מהוראה זו עולה כי ניתן לקיים דיון בבקשה לדיון חוזר שלא בנוכחות הצדדים, כפי שהתקיים הדיון בבקשה נושא העתירה, אולם הוראת החוק שותקת בכל האמור לקבלת עמדת הצדדים בכתב.

עם זאת, אין בשתיקת החוק בעניין זה כדי להביא למסקנה אותה מבקשת להסיק ב"כ העותר לפיה שגתה הוועדה כאשר הפנתה את הבקשה לתגובת ב"כ היועמ"ש שכן העניין מסור לסמכותה של הוועדה אשר רשאית לקבוע נוהל עבודה לסדרי דיון (ראה ע"א (תל אביב) 3450/08 מנבה נ' וועדת השחרורים גוש מרכז, סעיף 19 לפסק הדין).

ב"כ העותר טוענת לגופו של עניין כי חל שינוי נסיבות בין החלטת הוועדה שעליה התבקש הדיון החוזר לבין הבקשה לקיום דיון חוזר שכן התכנית הטיפולית של ד"ר שני שאמנם הייתה בפני הוועדה שהחליטה לדחות את בקשת העותר לשחרור על תנאי, עובתה וגם משך חופשותיו של העותר הוארך.

הוועדה בהחלטתה נושא העתירה החליטה כי העותר בחר מיוזמתו לעזוב את הטיפול במחלקה טיפולית והוא מודה בביצוע העבירות באופן פורמאלי ושטחי.

גם אם זה היה המצב, עובר לדיון בוועדה שהחליטה לדחות את בקשת העותר על תנאי, הדבר מעיד על העדרם של נסיבות חדשות. לכך יש להוסיף את מה שנכתב בסעיף 5 לתגובת היועמ"ש שהייתה לפני הוועדה שהחלטתה היא נושא העתירה לפיה העותר טרם עבר הליך טיפולי ייעודי כמתחייב מנתוניו, תכניתו של ד"ר שני נדחתה ע"י הוועדה כבר ביום 12.9.13 וחלופה הזמן לבדו אינו מהווה נסיבה לקיום דיון חוזר.

לכך יש להוסיף את העובדה שגם הגדלת משך חופשותיו של העותר אינו מהווה נימוק לדיון חוזר כל עוד לא השתלב בהליך טיפולי שלו הוא זקוק על פי נתוניו.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום י"ב אדר
תשע"ה, 03/03/2015
במעמד ב"כ הצדדים
והעותר.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

זהבה בוסתן, שופטת
צבי דותן,
שופט